

No. 27680

**CZECHOSLOVAKIA
and
YUGOSLAVIA**

**Agreement concerning the reciprocal extradition of persons
for the execution of penalties of deprivation of freedom.
Signed at Prague on 23 May 1989**

Authentic texts: Czech and Serbo-Croatian.

Registered by Czechoslovakia on 28 November 1990.

**TCHÉCOSLOVAQUIE
et
YOUgoslavie**

**Traité concernant l'extradition réciproque d'individus aux
fins de l'exécution des peines privatives de liberté. Signé
à Prague le 23 mai 1989**

Textes authentiques : tchèque et serbo-croate.

Enregistré par la Tchécoslovaquie le 28 novembre 1990.

[CZECH TEXT — TEXTE TCHÈQUE]

SMLOUVA MEZI ČESKOSLOVENSKOU SOCIALISTICKOU REPUBLIKOU A SOCIALISTICKOU FEDERATIVNÍ REPUBLIKOU JUGOSLÁVIÍ O VZÁJEMNÉM PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH K VÝKONU TRESTU ODNĚTÍ SVOBODY

Československá socialistická republika

a

Socialistická federativní republika Jugoslávie,

vedeny přáním dále rozvíjet vztahy vzájemné důvěry a spolupráce ve smluvně právní oblasti, berouce na vědomí, že výkon trestu odnětí svobody ve státě, jehož jsou odsouzení občany, by přispěl k plnější resocializaci pachatelů trestných činů, vycházejíce ze zásady humanosti, se dohodly na uzavření této smlouvy.

Za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:

Československá socialistická republika

JUDr. Jaromíra Johanese,
ministra zahraničních věcí,

Socialistická federativní republika Jugoslávie

Dušana Rodiče,
mimořádného a zplnomocněného velvyslance Socialistické federativní republiky Jugoslávie v Československé socialistické republice,

kterí po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, se dohodli takto:

Č á s t p r v n í
Všeobecná ustanovení

Článek 1

/1/ Smluvní státy budou za podmínek stanovených touto smlouvou vzájemně vykonávat tresty odnětí svobody uložené pravomocnými soudními rozhodnutími, kterými byli státní občané jednoho smluvního státu

odsouzení k trestu odnětí svobody na území druhého smluvního státu a za tím účelem si budou předávat na základě vzájemného souhlasu k výkonu tohoto trestu státní občany druhého smluvního státu.

/2/ Za státního občana smluvního státu se považuje osoba, která podle právního řádu tohoto smluvního státu má jeho státní občanství.

Článek 2

/1/ Příslušné orgány smluvních států se podle této smlouvy stýkají navzájem přímo; ze strany Československé socialistické republiky ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky a ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky, ze strany Socialistické federativní republiky Jugoslávie sekretariáty spravedlnosti socialistických republik Bosny a Hercegoviny, Makedonie, Slovinska, Srbska, Chorvatska, Černé Hory a socialistických autonomních oblastí Vojvodiny a Kosova.

/2/ Orgány uvedené v odstavci 1 se mohou stýkat i diplomatickou cestou.

Článek 3

/1/ Žádosti podané podle této smlouvy a písemnosti, které je zapotřebí připojit, se vyhotovují v jazyce dožadujícího smluvního státu. K nim se připojí překlady v jednom z jazyků dožádaného smluvního státu. Jejich ověření není zapotřebí.

/2/ Podle této smlouvy se "jazykem dožadujícího smluvního státu" rozumí:

- a/ v Československé socialistické republice jazyk český a slovenský;
- b/ v Socialistické federativní republice Jugoslávii jazyk srbochorvatský, chorvatský spisovný, slovinský a makedonský.

Článek 4

Smluvní státy si nepředávají k výkonu trestu odnětí svobody své vlastní státní občany.

Č á s t d r u h á
Předávání k výkonu trestu odnětí svobody

Článek 5

/1/ Předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody se provede, jen pokud je čin, za který byl trest uložen, soudně trestný podle právního řádu obou smluvních států.

/2/ Předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody lze provést poté, kdy rozsudek nabyl právní moci.

Článek 6

Předání k výkonu trestu odnětí svobody se neprovede, jestliže:

- a/ předání není přípustné podle právního řádu jednoho ze smluvních států;
- b/ soudně trestným činem byly podle právního řádu dožádaného smluvního státu porušeny daňové, celní nebo devizové předpisy nebo předpisy o zahraničním obchodu;
- c/ výkon trestu odnětí svobody je promlčen nebo není přípustný z jiných zákonných důvodů podle právního řádu jednoho ze smluvních států;
- d/ rozsudek byl vynesen v nepřítomnosti odsouzeného;
- e/ předání by ohrozilo bezpečnost dožádaného státu nebo by bylo v rozporu se zásadami veřejného pořádku;
- f/ odsouzený má trvalé bydliště na území smluvního státu, jehož soud vynesl rozsudek.

Článek 7

Kromě případů stanovených v článku 6 této smlouvy k předání a výkonu trestu odnětí svobody rovněž nedojde, jestliže:

- a/ nebylo dosaženo souhlasu smluvních států o předání odsouzeného podle podmínek stanovených touto smlouvou, oříčemež se přihlédne k vyjádření odsouzeného;
- b/ odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody na území smluvního státu, jehož soud vynesl rozsudek, a v době podání žádosti zbývá vykonat trest odnětí svobody kratší než 6 měsíců. Bylo-li uloženo více trestů odnětí svobody, sčítají se tyto tresty nebo jejich zůstatky.

Článek 8

/1/ Jestliže státní občan jednoho smluvního státu byl pravomocně odsouzen za soudně trestný čin na území druhého smluvního státu k trestu odnětí svobody, mohou oba smluvní státy žádat, aby trest byl vykonán na území státu, jehož je odsouzený státním občanem.

/2/ Podnět k předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody na území smluvního státu, jehož je státním občanem, mohou podat kromě odsouzeného také osoby, které mohou v jeho prospěch podávat opravné prostředky v trestním řízení podle právního řádu smluvního státu, jehož je odsouzený státním občanem.

/3/ Soud, který vynesl rozsudek, poučí odsouzeného státního občana druhého státu o možnosti uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 9

/1/ Žádosti podle této smlouvy se podávají písemně.

/2/ Smluvní stát, jehož soud vynesl rozsudek, k žádosti o předání k výkonu trestu odnětí svobody připojí:

- a/ ověřený opis rozsudku s potvrzením o právní moci včetně rozsudků nebo usnesení soudu vyššího stupně, pokud byly vydány;
- b/ text ustanovení trestního zákona, na němž je odsouzení založeno;
- c/ osobní údaje o odsouzeném, o jeho státním občanství, bydlišti nebo místě pobytu;
- d/ potvrzení o vykonané části trestu odnětí svobody;
- e/ protokol o vyjádření odsouzeného k možnosti předání;
- f/ ostatní doklady a údaje, které mohou mít význam pro posouzení žádosti.

/3/ Smluvní stát, jehož je odsouzený státním občanem, k žádosti o předání k výkonu trestu odnětí svobody připojí:

- a/ osobní údaje o odsouzeném, o jeho státním občanství, případně bydlišti nebo místě pobytu;
- b/ ostatní doklady a údaje, které mohou mít význam pro posouzení žádosti.

/4/ Podá-li žádost o předání k výkonu trestu odnětí svobody smluvní stát, jehož je odsouzený státním občanem, zašle smluvní stát, jehož soud vynesl rozsudek, spolu se svým souhlasným stanoviskem též doklady uvedené v odstavci 2 písm. a/, b/, d/, e/ a f/ tohoto článku.

Článek 10

Neobsahuje-li žádost o předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody všechny nezbytné údaje nebo doklady, může dožádaný smluvní stát žádat o její doplnění, k čemuž může určit lhůtu. Tato lhůta může být na žádost prodloužena. Nebude-li žádosti o doplnění vyhověno, bude o předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody rozhodnuto na základě stávajících údajů.

Článek 11

Dožádaný smluvní stát uvědomí v nejkratší možné lhůtě dožadující smluvní stát o svém souhlasu s převzetím odsouzeného podle podmínek této smlouvy nebo nevyhovění žádosti. Nevyhovění žádosti, ať již částečné, nebo úplné, je třeba odůvodnit.

Článek 12

/1/ Předáním odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody smluvnímu státu, jehož je státním občanem, končí výkon trestu na území smluvního státu, jehož soud vynesl rozsudek. Odsouzený, který vykonává trest odnětí svobody na území smluvního státu, jehož soud vynesl rozsudek, zůstane ve výkonu trestu odnětí svobody až do jeho předání k výkonu trestu odnětí svobody smluvnímu státu, jehož je státním občanem.

/2/ Jestliže se odsouzený vyhne výkonu trestu odnětí svobody na území smluvního státu, jehož je státním občanem, tento smluvní stát o tom vyzoomí smluvní stát, jehož soud vynesl rozsudek. Vrátili-li se odsouzený na území smluvního státu, jehož soud vynesl rozsudek, je tento smluvní stát oprávněn nařídít výkon zbytku trestu odnětí svobody, pokud nedojde k opětovnému předání.

/3/ Vykonáním trestu odnětí svobody na území smluvního státu, jehož je odsouzený státním občanem, zaniká právo smluvního státu, jehož soud vynesl rozsudek, k výkonu trestu odnětí svobody na jeho území.

Článek 13

/1/ V případě předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody je smluvní stát, jehož je odsouzený státním občanem, vázán skutkovou podstatou, na níž se zakládá rozhodnutí soudu smluvního státu, ve kterém bylo vyneseno.

/2/ Soud smluvního státu, jehož je odsouzený státním občanem, vyne- se podle svého právního řádu rozsudek s trestem odnětí svobody, který

se má vykonat, s přihlédnutím k trestu odnětí svobody uloženým v smluvním státě, jehož soud vynesl rozsudek, přičemž trest odnětí svobody nemůže být nahrazen finanční sankcí.

/3/ K rozhodnutí o návrhu na obnovu trestního řízení je výlučně oprávněn smluvní stát, jehož soud vynesl rozsudek.

/4/ Jestliže po předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody bylo soudní rozhodnutí smluvního státu, jehož soud vynesl rozsudek, zrušeno nebo změněno, tento smluvní stát o tom neprodleně vyrozumí stát, jehož je odsouzený státním občanem. Vycházeje z nového rozhodnutí soud smluvního státu, jehož je odsouzený státním občanem, rozhodne o dalším výkonu trestu odnětí svobody podle ustanovení této smlouvy.

Článek 14

/1/ Při předání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody nemůže být odsouzenému uložen vyšší trest odnětí svobody, než jaký mu byl uložen na území smluvního státu, jehož soud vynesl rozsudek.

/2/ Část trestu odnětí svobody, kterou odsouzený vykonal na území smluvního státu, jehož soud vynesl rozsudek, se započítává do trestu odnětí svobody, který má vykonat na území smluvního státu, jehož je státním občanem.

/3/ Smluvní stát, jehož je odsouzený státním občanem, uvědomí smluvní stát, jehož soud vynesl rozsudek, o rozhodnutí o trestu odnětí svobody, který odsouzený na jeho území vykoná.

Článek 15

Výkon trestu odnětí svobody včetně podmíněného propuštění se řídí právním řádem smluvního státu, na jehož území se vykonává.

Článek 16

/1/ Amnestie po předání odsouzeného může být udělena jak smluvním státem, jehož soud vynesl rozsudek, tak i smluvním státem, jehož je odsouzený státním občanem. Učiní-li takové rozhodnutí smluvní stát, jehož soud vynesl rozsudek, neprodleně o tom vyrozumí smluvní stát, jehož je odsouzený státním občanem.

/2/ Milost odsouzenému po jeho předání uděluje smluvní stát, jehož je odsouzený státním občanem a kterému byl předán k výkonu trestu odnětí svobody.

Článek 17

Předání a převzetí odsouzeného se provádí v místě hraničního přechodu smluvního státu, jehož soud vynesl rozsudek. Místo, doba a způsob předání a převzetí odsouzeného budou určeny vzájemnou dohodou smluvních států.

Článek 18

Náklady spojené s předáním odsouzeného, které vznikly do doby jeho předání, nese smluvní stát, na jehož území vznikly. Náklady letecké dopravy nese smluvní stát, který o takový způsob převozu požádá.

Článek 19

/1/ Smluvní stát povolí na žádost druhého smluvního státu přes své území průvoz odsouzeného, který byl předán třetím státem smluvnímu státu žádajícímu o průvoz. Dožádaný smluvní stát není povinen povolit průvoz odsouzeného, jestliže by mohl podle této smlouvy odmítnout předání.

/2/ Žádost o povolení průvozu se podává a vyřizuje stejně jako žádost o předání k výkonu trestu odnětí svobody.

/3/ Orgány dožádaného smluvního státu provedou průvoz způsobem, který pokládají za nejvhodnější.

/4/ Náklady průvozu odsouzeného, které vzniknou na území jednoho smluvního státu, hradí smluvní stát, který žádá o průvoz.

Článek 20

Smlouva se použije také na soudní rozhodnutí, která byla vydána před jejím vstupem v platnost.

Č á s t t ř e t í
Závěrečná ustanovení

Článek 21

Sporné otázky, které vzniknou při provádění této smlouvy, budou řešeny smluvními státy diplomatickou cestou.

Článek 22

Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Bělehradě.

Článek 23

/1/ Tato smlouva vstoupí v platnost uplynutím 30 dnů ode dne výměny ratifikačních listin.

/2/ Tato smlouva se uzavírá na neomezenou dobu. Může být písemně vypovězena každým smluvním státem diplomatickou cestou s výpovědní lhůtou 6 měsíců.

Dáno v Praze dne 23. května 1989 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a srbochorvatském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Československou
socialistickou republiku:

[Signed — Signé]¹

Za Socialistickou federativní
republiku Jugoslávie:

[Signed — Signé]²

¹ Signed by Jaromír Johanes — Signé par Jaromír Johanes.

² Signed by Dušan Rodić — Signé par Dušan Rodić

[SERBO-CROATIAN TEXT — TEXTE SERBO-CROATE]

UGOVOR IZMEDJU ČEHOSLOVAČKE SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE I SOCIJALISTIČKE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE O MEDJUSOBNOJ PREDAJI OSUDJENIH LICA RADI IZDRŽAVANJA KAZNE ZATVORA

Čehoslovačka Socijalistička Republika i Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija, rukovodeći se željom da dalje razvijaju odnose uzajamnog poverenja i saradnje u oblasti pravnog saobraćaja, uzimajući u obzir da bi izvršenje kazne zatvora u državi čiji su državljani osudjena lica efikasnije doprinelo potpunoj resocijalizaciji izvršilaca krivičnih dela, polazeći od principa humanosti, dogovorile su se da zaključe ovaj ugovor.

U tu svrhu naimenovale su kao svoje opunomoćnike:

Čehoslovačka Socijalistička Republika: JUDr. Jaromira Johanesa, ministra inostranih poslova.

Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija: Dušana Rodića, izvanrednog i opunomoćenog ambasadora Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije u Čehoslovačkoj Socijalističkoj Republici, koji su se posle razmene punomoćja, čija je forma ocenjena kao dobra i odgovarajuća, saglasili o sledećem:

D E O P R V I
OPŠTE ODREDBE

Član 1.

1) Države ugovornice će, na osnovu uzajamne saglasnosti, medjusobno izvršavati kazne zatvora koje je pravno-snažno izrekao sud jedne države ugovornice državljaninu druge države ugovornice i u tu svrhu vršiće predaju osudjenih lica pod uslovima utvrđenim ovim ugovorom.

2) Državljaninom jedne države ugovornice smatra se lice koje prema zakonima te države ima njeno državljanstvo.

Član 2.

1) Nadležni organi država ugovornica u primeni ovog ugovora opšte sa čehoslovačke strane preko Ministarstv pravosudja Češke Socijalističke Republike i Ministarstva pravosudja Slovačke Socijalističke Republike, a sa jugoslovenske strane preko sekretarijata nadležnih za poslove pravosudja socijalističkih republika Bosne i Hercegovine, Makedonije, Slovenije, Srbije, Hrvatske, Crne Gore i socijalističkih autonomnih pokrajina Vojvodine i Kosova.

2) Diplomatski put opštenja ovim nije isključen.

Član 3.

1) Zahtevi koji se podnose po odredbama ovog ugovora i dokumentacija koja treba da se priloži sačinjavaju se na jeziku države molilje. Njima se prilažu prevodi na jednom od jezika zamoljene države. Njihova legalizacija nije potrebna.

2) U smislu ovog ugovora pod pojmom "jezik države molilje" podrazumeva se:

a) Za Čehoslovačku Socijalističku Republiku češki i slovački jezik;

b) Za Socijalističku Federativnu Republiku Jugoslaviju srpskohrvatski, hrvatski književni, slovenački i makedonski jezik.

Član 4.

Države ugovornice neće jedna drugoj predavati sopstvene državljane na izdržavanje kazne.

D R U G I D E O
PREDAJA OSUDJENIH LICA RADI IZDRŽAVANJA KAZNE ZATVORA

Član 5.

1) Predaja osudjenog lica na izdržavanje kazne zatvora vrši se samo ukoliko je delo za koje je kazna izrečena kažnjivo kao krivično delo prema zakonima obeju strana ugovornica.

2) Predaja osudjenog lica na izdržavanje kazne zatvora može se izvršiti tek pošto presuda postane pravosnažna.

Član 6.

Predaja radi izvršenja kazne zatvora neće se izvršiti:

a) ako se radi o osudi za krivično delo za koje ekstradicija nije dopuštena po zakonu jedne od strana ugovornica;

b) ako krivično delo po zakonu zamoljene države predstavlja kršenje poreskih, carinskih, deviznih ili spoljno-trgovinskih propisa;

c) ako je izvršenje kazne zatvora zastarelo prema pravu jedne od država ugovornica ili izvršenje kazne nije moguće iz drugih zakonskih razloga;

d) ako je presuda izrečena u odsustvu osudjenog lica;

e) ako bi predaja mogla da ugrozi bezbednost države kojoj se zahtev podnosi ili ukoliko je u suprotnosti sa načelima njenog javnog poretka;

f) ako osudjeno lice ima trajni boravak na teritoriji države ugovornice čiji je sud izrekao presudu.

Član 7.

Osim slučajeva utvrdjenih članom 6. ovog ugovora do predaje lica na izdržavanje kazne zatvora neće doći ukoliko:

a) nije postignuta saglasnost država ugovornica o predaji osudjenog lica prema uslovima utvrdjenim ovim ugovorom ili ne postoji saglasnost osudjenog lica za predaju;

b) ako se osudjeno lice nalazi u zatvoru u državi izricanja presude, a u vreme podnošenja molbe treba da se izvrši kazna zatvora u trajanju kraćem od 6 meseci. Ako je izrečeno više kazni zatvora sabiraju se ove kazne ili njihovi ostaci.

Član 8.

1) Ako je lice, koje je državljanin jedne od država ugovornica, pravosnažno osudjeno za krivično delo u drugoj državi ugovornici na kaznu zatvora svaka od država ugovornica može zatražiti da se izvršenje kazne sprovede u onoj državi čiji je državljanin osudjeno lice.

2) Molbu da osudjeni izdržava kaznu zatvora na teritoriji države ugovornice čiji je državljanin, sem osudjenog imaju i lica koja u njegovu korist mogu da podnose žalbe u krivičnom postupku prema zakonu države čiji je državljanin osudjeno lice.

3) Sud koji je doneo presudu poučiče osudjeno lice o mogućnostima iz stava 2. ovog člana.

Član 9.

1) Zahtevi koji se podnose na osnovu ovog ugovora dostavljaju se pismeno.

2) Ako država izricanja presude podnese zahtev za predaju izvršenja, zahtevu treba priložiti:

a) overen prepis presude sa potvrdom pravosnažnosti;

b) tekst zakonskih odredaba na kojima se presuda zasniva;

c) podatke o osudjenom licu, o njegovom državljanstvu, i o njegovom mestu prebivališta ili boravišta;

d) potvrdu o vremenu provedenom na izdržavanju kazne;

e) zapisnik o saslušanju osudjenog lica iz koga se vidi njegova izjava u pogledu predaje izvršenja;

f) ostala dokumenta i podatke koji mogu biti od značaja za ocenu zanteva.

3) Ako država čiji je državljanin osudjeno lice, podnese zahtev prema ovom ugovoru, zahtevu treba priložiti:

a) lične podatke o osudjenom licu, podatke o njegovom državljanstvu, a po mogućnosti mesto stanovanja ili prebivališta;

b) ostala dokumenta koja mogu biti od značaja za ocenu zahteva.

4) U slučaju zahteva iz stava 3. ovog člana, država izricanja presude dostavlja, istovremeno sa odobrenjem zahteva priloge iz stava 2. ovog člana tač. a), b), d), e) i f).

Član 10.

Ako zamoljena država smatra da podaci i dokumentacija koji su joj dostavljeni nisu dovoljni, zatražiće potrebnu dopunu. Za podnošenje ove dopune ona može da odredi primeran rok koji se može produžiti na obrazloženo traženje države molilje. Ako ne bude udovoljeno zahtevu za dopunu dokumentacije odluka o molbi za prenošenje izvršenja doneće se na osnovu postojećih podataka i dokumentacije.

Član 11.

Zamoljena država obavestiće državu molilju u najkraćem mogućem roku da li je molbi u potpunosti ili delimično udovoljeno. Odbijanje zahteva potpuno ili delimično treba obrazložiti.

Član 12.

1) Predajom osudjenog lica na izdržavanje kazne zatvora državi ugovornici čiji je ono državljanin prestaje izvršenje kazne na teritoriji države ugovornice čiji je sud izrekao presudu. Osudjeno lice koje izdržava kaznu zatvora na teritoriji države ugovornice čiji je sud izrekao presudu ostaje na izdržavanju kazne sve do njegove predaje radi izvršenja kazne državi ugovornici čiji je državljanin.

2) Ukoliko osudjeno lice izbegne izdržavanje kazne na teritoriji države ugovornice čiji je državljanin, ova država ugovornica će o tome obavestiti državu ugovornicu čiji je sud izrekao presudu. Ukoliko se osudjeno lice vrati na teritoriju države ugovornice čiji je sud izrekao presudu ova država ugovornica ima pravo da naredi izdržavanje ostatka kazne ukoliko ne dodje do ponovne predaje.

3) Izvršenjem kazne na teritoriji države ugovornice čiji je državljanin osudjeno lice, prestaje pravo države ugovornice čiji je sud izrekao presudu na izdržavanje kazne zatvora na njenoj teritoriji.

Član 13.

1) U slučaju predaje osudjenog lica na izdržavanje kazne zatvora država ugovornica čiji je državljanin osudjeno lice vezana je utvrđenim činjenicama na kojima se zasniva presuda su-
da države ugovornice gde je ona izrečena.

2) Sud države ugovornice čiji je državljanin osu-
djeno lice će prema svom pravu doneti odluku o kazni koju treba iz-
vršiti imajući u vidu kaznu izrečenu u državi ugovornici čiji je
sud izrekao presudu s tim što se kazna zatvora ne može preinačiti
u novčanu kaznu.

3) Za odluku o zahtevu za ponavljanje krivičnog
postupka isključivo je nadležna država u kojoj je presuda izreče-
na.

4) Ako se sudska odluka na kojoj se zasniva molba
za izvršenje naknadno ukine ili izmeni u državi izricanja presude,
ta država će o tome odmah obavestiti državu izvršioca. Polazeći od
nove odluke, sud države ugovornice čiji je državljanin osudjeno li-
ce će odlučiti o daljem izdržavanju kazne prema odredbama ovog ugo-
vora.

Član 14.

1) Kazna koju izriče sud države čiji je državlja-
nin osudjeno lice ne može biti teža od kazne izrečene na teritori-
ji države ugovornice čiji je sud doneo presudu.

2) Deo kazne zatvora koju je osudjeno lice izdrža-
lo na teritoriji države ugovornice čiji je sud izrekao presudu,
uračunava se u kaznu zatvora koju treba da izdrži na teritoriji
države ugovornice čiji je državljanin.

3) Nadležni organ države ugovornice čiji je drža-
vljanin osudjeno lice obavestiće nadležni organ države ugovornice
čiji je sud izrekao presudu o kazni koju osudjeno lice treba da
izdrži na njenoj teritoriji.

Član 15.

Izvršenje kazne zatvora uključujući i uslovni ot-
pust, sprovodi se prema pravu države u kojoj se kazna izvršava.

Član 16.

1) Posle predaje, amnestiju osudjenom licu može da-
ti kako država ugovornica čiji je sud izrekao presudu, tako i

država ugovornica čiji je državljanin osudjeno lice. Ukoliko takvu odluku donese država ugovornica čiji je sud izrekao presudu neodložno će o tome obavestiti državu ugovornicu čiji je državljanin osudjeno lice.

2) Pomilovanje osudjenom licu posle predaje može dati država ugovornica čiji je državljanin osudjeno lice i u kojoj se nalazi na izdržavanju kazne.

Član 17.

Predaja i preuzimanje osudjenog lica vrši se na graničnom prelazu na državnoj granici države ugovornice čiji je sud doneo presudu. Mesto, vreme i način predaje i preuzimanje osudjenog lica određuje se dogovorom između nadležnih organa država ugovornica.

Član 18.

Troškove predaje osudjenog lica nastale do trenutka njegovog izručenja snosi država ugovornica na čijoj teritoriji su nastali. Međutim, država koja moli da se lice preda vazдушnim putem snosi troškove koji su nastali iz te predaje.

Član 19.

1) Jedna država ugovornica će na molbu druge države ugovornice dozvoliti preko svoje teritorije tranzit osudjenog lica koje treća zemlja predaje državi ugovornici koja traži tranzit. Zamoljena država ugovornica nije obavezna da dozvoli tranzit lica koje se prema ovom ugovoru ne bi moglo predati radi izvršenja kazne.

2) Molba za dozvolu tranzita se predaje i rešava na isti način kao i molba za predaju osudjenog lica radi izdržavanja kazne.

3) Organi zamoljene države ugovornice izvršiće tranzit na način koji smatraju najpogodnijim.

4) Troškove tranzita osudjenog lica koji nastanu na teritoriji jedne od država ugovornica snosi država ugovornica koja je tranzit tražila.

Član 20.

Ovaj ugovor će se primenjivati i na sudske odluke koje su izrečene pre stupanja na snagu ovog ugovora.

T R E Ć I D E O
ZAVRŠNE ODREDBE

Član 21.

Sporna pitanja u vezi sa primenom ovog ugovora rešavaće države ugovornice diplomatskim putem.

Član 22.

Ovaj ugovor podleže ratifikaciji. Ratifikacioni instrumenti razmeniće se u Beogradu.

Član 23.

1) Ovaj ugovor stupa na snagu po isteku 30 dana od dana razmene ratifikacionih instrumenata.

2) Ovaj ugovor se zaključuje na neodređeno vreme. Može ga pismeno otkazati svaka država ugovornica diplomatskim putem sa otkaznim rokom od 6 meseci.

Sačinjeno u Pragu, dana 23. maja 1989. g u po dva izvorna primerka na češkom i srpskohrvatskom jeziku, pri čemu oba teksta imaju istu važnost.

Za Čehoslovačku
Socijalističku Republiku:
JAROMÍR JOHANES

Za Socijalističku Federativnu
Republiku Jugoslaviju:
DUŠAN RODIĆ

[TRANSLATION — TRADUCTION]

TREATY¹ BETWEEN THE CZECHOSLOVAK SOCIALIST REPUBLIC AND THE SOCIALIST FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA CONCERNING THE RECIPROCAL EXTRADITION OF PERSONS FOR THE EXECUTION OF PENALTIES OF DEPRIVATION OF FREEDOM

The Czechoslovak Socialist Republic and
The Socialist Federal Republic of Yugoslavia,

Prompted by the desire to develop further the relations of mutual trust and cooperation in the field of contractually legal agreements, recognizing that the execution of sentences of imprisonment in the State of which the convicted persons are nationals would contribute to the fuller resocialization of the perpetrators of offences, proceeding from the principle of humanitarianism, have agreed to conclude this Treaty.

For that purpose, they have appointed as their plenipotentiaries:

The Czechoslovak Socialist Republic: Jaromír Jobanes, Doctor of Laws, Minister for Foreign Affairs;

The Socialist Federal Republic of Yugoslavia: Dušan Rodić, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia to the Czechoslovak Socialist Republic,

who, having exchanged their full powers, found in good and due form, have agreed as follows:

PART ONE

GENERAL PROVISIONS

Article 1

(1) The Contracting States shall, on the basis of the conditions established by this Treaty, reciprocally execute sentences of deprivation of freedom imposed by final judicial judgements by which nationals of one Contracting State have been sentenced to the penalty of deprivation of freedom in the territory of the other Contracting State and for that purpose each Contracting State shall, on the basis of agreement between them, extradite nationals of the other Contracting State to that other Contracting State to serve the said penalty.

(2) A person shall be deemed to be a national of a Contracting State if under the law of that Contracting State he has the nationality of that State.

¹ Came into force on 27 October 1990, i.e., 30 days after the date of the exchange of the instruments of ratification, which took place at Belgrade on 26 September 1990, in accordance with article 23 (1).

Article 2

(1) The competent authorities of the Contracting States shall, in accordance with this Treaty, communicate with each other direct; on the part of the Czechoslovak Socialist Republic the Ministry of Justice of the Czech Socialist Republic and the Ministry of Justice of the Slovak Socialist Republic, on the part of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia the Secretariats of Justice of the Socialist Republics of Bosnia and Herzegovina, Macedonia, Slovenia, Serbia, Croatia, Montenegro and the Socialist Autonomous Regions of Vojvodina and Kosovo.

(2) The authorities referred to in paragraph 1 may also communicate with each other through the diplomatic channel.

Article 3

(1) The requisitions submitted in accordance with this Treaty and the documents which must be attached thereto shall be prepared in the language of the applicant Contracting State. Translations into one of the languages of the Contracting State applied to shall be attached to them. Their authentication shall not be required.

(2) In accordance with this Treaty, the term “language of the applicant Contracting State” means:

(a) In the Czechoslovak Socialist Republic: the Czech language and the Slovak language;

(b) In the Socialist Federal Republic of Yugoslavia: the Serbo-Croatian language, the literary Croatian language, the Slovenian language and the Macedonian language.

Article 4

The Contracting States shall not extradite their own nationals to each other to serve a penalty of deprivation of freedom.

PART TWO

EXTRADITION TO SERVE A PENALTY OF DEPRIVATION OF FREEDOM

Article 5

(1) The extradition of a person sentenced to serve a penalty of deprivation of freedom shall be carried out only if the act for which the penalty was imposed is judicially punishable under the law of both Contracting States.

(2) The extradition of the convicted person to serve a penalty of deprivation of freedom may be carried out after the sentence has become final.

Article 6

Extradition for the serving of a penalty of deprivation of freedom shall not be carried out if :

(a) Extradition is not permissible under the law of one of the Contracting States;

(b) Under the law of the Contracting State applied to, the judicially punishable act violated tax provisions, customs provisions or foreign-currency provisions or provisions relating to foreign trade;

(c) The execution of the penalty of deprivation of freedom is not admissible by reason of lapse of time or the execution of the penalty is not admissible for other legal reasons in accordance with the law of one of the Contracting States;

(d) The judgement was rendered in the absence of the convicted person;

(e) Extradition would threaten the security of the State or would be contrary to the principles of public order;

(f) The convicted person has a permanent residence in the territory of the Contracting State whose court rendered the judgement.

Article 7

In addition to the cases referred to in article 6 of this Treaty, extradition and the execution of the penalty of deprivation of freedom likewise shall not take place if:

(a) Agreement between the Contracting States concerning the extradition of the convicted person in accordance with the provisions established by this Treaty has not been reached, due regard being given to the statements made by the convicted person;

(b) The convicted person is serving a penalty of deprivation of freedom in the territory of the Contracting State whose court rendered the judgement and at the time of the submission of the requisition there remains to be served a penalty of deprivation of freedom shorter than six months. If several penalties of deprivation of freedom have been imposed, such penalties or the remaining portions thereof shall be added together.

Article 8

(1) If a national of one Contracting State has been sentenced with final effect for a judicially punishable act in the territory of the other Contracting State to a penalty of deprivation of freedom, both Contracting States may demand that the penalty should be executed in the territory of the State of which the convicted person is a national.

(2) An initiative for the extradition of the convicted person for the execution of the penalty of deprivation of freedom in the territory of the Contracting State of which he is a national may, in addition to the convicted person, also be taken by persons who are able to provide legal remedies in his behalf in a criminal proceeding in accordance with the law of the Contracting State of which the convicted person is a national.

(3) The court which rendered the judgement shall inform the convicted national of the other State of the possibility referred to in paragraph (2) of this article.

Article 9

(1) Applications in accordance with this Treaty shall be submitted in writing.

(2) The Contracting State whose court rendered the judgement shall attach to the requisition for extradition for the execution of a penalty of deprivation of freedom :

(a) A certified copy of the judgement, with an attestation that it has become final, including judgements or decisions of the court of highest instance, if such have been issued;

(b) The text of those provisions of the criminal law on which the conviction is based;

(c) The personal data concerning the convicted person, his nationality and his place of residence or place of sojourn;

(d) An attestation concerning the part of the penalty of deprivation of freedom that has been served;

(e) A record of the statement of the convicted person with regard to the possibility of extradition;

(f) Other documents and data which may be of importance in the evaluation of the application.

(3) The Contracting State of which the convicted person is a national shall attach to the application for extradition for the purpose of execution of a penalty of deprivation of freedom :

(a) The personal data concerning the convicted person, his nationality and, where appropriate, his place of residence or place of sojourn;

(b) Other documents and data which may be of importance in the evaluation of the application.

(4) If the Contracting State of which the convicted person is a national submits an application for extradition for the purpose of the execution of a penalty of deprivation of freedom, the Contracting State whose court rendered the judgement shall, together with its favourable response, also send the documents referred to in paragraph (2), items (a), (b), (d), (e) and (f), of this article.

Article 10

If the application for extradition of a convicted person for the execution of a penalty of deprivation of freedom does not contain all the necessary data or documents, the Contracting State applied to may require the supplementation thereof, for which purpose it may set a time-limit. The said time-limit may be extended upon request. If the request for supplementation is not complied with, the decision concerning the extradition of the convicted person for the purpose of the execution of the penalty of deprivation of freedom shall be taken on the basis of the available data.

Article 11

The Contracting State applied to shall, as soon as possible, notify the applicant Contracting State of its consent to the acceptance of the convicted person in accordance with the provisions of this Treaty or notify it of the denial of the application. The reasons for denial of the application, whether partial or total, must be stated.

Article 12

(1) Upon the extradition of the convicted person to the Contracting State of which he is a national for the execution of a penalty of deprivation of freedom, the execution of the penalty in the Contracting State whose court rendered the judgement shall be terminated. A convicted person who is serving a penalty of deprivation

of freedom in the territory of the Contracting State whose court rendered the judgement shall continue to serve the penalty of deprivation of freedom until he is extradited to the Contracting State of which he is a national for the execution of the penalty of deprivation of freedom.

(2) If the convicted person avoids serving the penalty of deprivation of freedom in the territory of the Contracting State of which he is a national, the said Contracting State shall notify that fact to the Contracting State whose court rendered the judgement. If the convicted person returns to the territory of the Contracting State whose court rendered the judgement, the latter Contracting State shall be entitled to order the execution of the remainder of the penalty of deprivation of freedom unless the person is re-extradited.

(3) Upon the execution of the penalty of deprivation of freedom in the territory of the Contracting State of which the convicted person is a national, the right of the Contracting State whose court rendered the judgement to have the penalty of deprivation of freedom executed in its territory shall be terminated.

Article 13

(1) In the event of the extradition of a convicted person for the execution of a penalty of deprivation of freedom, the Contracting State of which the convicted person is a national shall be bound by the factual content which forms the basis for the decision of the court of the Contracting State in which it was rendered.

(2) The court of the Contracting State of which the convicted person is a national shall, in accordance with its law, render a judgement involving a penalty of deprivation of freedom, which shall be served with due regard to the penalty of deprivation of freedom imposed in the Contracting State whose court rendered the judgement, and the penalty of deprivation of freedom may not be replaced with financial sanctions.

(3) A decision concerning an application for renewal of criminal proceedings may be taken only by the Contracting State whose court rendered the judgement.

(4) If after the extradition of the convicted person for the execution of a penalty of deprivation of freedom the judicial decision of the Contracting State whose court rendered the original judgement is revoked or amended, the latter Contracting State shall notify that fact without delay to the State of which the convicted person is a national. On the basis of a new decision, the court of the Contracting State of which the convicted person is a national shall take a decision concerning the further execution of the penalty of deprivation of freedom in accordance with the provisions of this Treaty.

Article 14

(1) In the event of the extradition of a convicted person for the purpose of the execution of a penalty of deprivation of freedom, the convicted person may not be subjected to a more severe penalty of deprivation of freedom than the penalty which was imposed upon him in the territory of the Contracting State whose court rendered the judgement.

(2) The portion of the penalty of deprivation of freedom which the convicted person has served in the territory of the Contracting State whose court rendered the judgement shall be counted as part of the penalty of deprivation of freedom which he must serve in the territory of the Contracting State of which he is a national.

(3) The Contracting State of which the convicted person is a national shall notify to the Contracting State whose court rendered the judgement any decision concerning a penalty of deprivation of freedom which the convicted person is serving in its territory.

Article 15

The execution of a penalty of deprivation of freedom, including conditional release, shall be governed by the law of the Contracting State in whose territory it is being executed.

Article 16

(1) After extradition, amnesty may be granted either by the Contracting State whose court rendered the judgement or by the Contracting State of which the convicted person is a national. If such a decision is taken by the Contracting State whose court rendered the judgement, it shall without delay notify that fact to the Contracting State of which the convicted person is a national.

(2) After his extradition, a pardon may be granted to the convicted person by the Contracting State of which the convicted person is a national and to which he was extradited for the execution of the penalty of deprivation of freedom.

Article 17

The extradition and acceptance of a convicted person shall take place at a frontier crossing point of the Contracting State whose court rendered the judgement. The place, time and method of extradition and acceptance of the convicted person shall be decided by agreement between the Contracting States.

Article 18

Costs connected with the extradition of a convicted person which were incurred up to the time of his extradition shall be borne by the Contracting State in whose territory they were incurred. The costs of air transport shall be borne by the Contracting State which requests that method of transport.

Article 19

(1) A Contracting State shall, at the request of the other Contracting State, permit the transit through its territory of a convicted person who has been extradited by a third State to the Contracting State requesting transit. The Contracting State applied to shall not be required to permit the transit if it would have been able in accordance with this Treaty to deny extradition.

(2) An application for the permission of transit shall be submitted and dealt with in the same manner as an application for extradition for the execution of a penalty of deprivation of freedom.

(3) The authorities of the Contracting State applied to shall carry out the conveyance in transit by such method as they consider most convenient.

(4) The costs of the conveyance in transit of the convicted person which are incurred in the territory of either Contracting State shall be reimbursed by the Contracting State which requests the transit.

Article 20

The Treaty shall also apply to a judicial decision which was rendered before its entry into force.

PART THREE

FINAL PROVISIONS

Article 21

Disputed questions which arise in the course of the implementation of this Treaty shall be settled by the Contracting States through the diplomatic channel.

Article 22

This Treaty is subject to ratification. The instruments of ratification shall be exchanged at Belgrade.

Article 23

(1) This Treaty shall enter into force upon the expiry of 30 days from the date of the exchange of the instruments of ratification.

(2) This Treaty is concluded for an indefinite period. It may be denounced in writing by either Contracting State through the diplomatic channel with a denunciation period of six months.

DONE at Prague on 23 May 1989, in duplicate in the Czech and Serbo-Croatian languages, both texts being equally authentic.

For the Czechoslovak
Socialist Republic:
JAROMÍR JOHANES

For the Socialist Federal
Republic of Yugoslavia:
DUŠAN RODIĆ

[TRADUCTION — TRANSLATION]

TRAITÉ¹ ENTRE LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE TCHÉCOSLOVAQUE ET LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE FÉDÉRATIVE DE YOUGOSLAVIE CONCERNANT L'EXTRADITION RÉCIPROQUE D'INDIVIDUS AUX FINS DE L'EXÉCUTION DE PEINES PRIVATIVES DE LIBERTÉ

La République socialiste tchécoslovaque et la République socialiste fédérative de Yougoslavie,

Animées du désir de développer davantage les relations de confiance mutuelle et de coopération dans le domaine des accords juridiques conventionnels;

Conscientes que l'exécution de condamnations à des peines d'emprisonnement sur le territoire de l'Etat dont les condamnés sont des ressortissants contribuerait à une meilleure réintégration sociale des auteurs d'infractions, inspirées par l'idéal d'humanitarisme;

Sont convenues de conclure le présent Traité.

A cette fin, elles ont désigné pour leurs plénipotentiaires :

La République socialiste tchécoslovaque : Jaromír Johanes, docteur en droit, Ministre des affaires étrangères;

La République socialiste fédérative de Yougoslavie : Dušan Rodić, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire de la République socialiste fédérative de Yougoslavie auprès de la République socialiste tchécoslovaque,

lesquels, après s'être communiqué leurs pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit :

TITRE PREMIER

DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier

1) Les Etats contractants assurent, dans les conditions fixées dans le présent Traité, l'exécution réciproque des condamnations à des peines privatives de liberté prononcées en vertu de décisions judiciaires définitives, aux termes desquelles des ressortissants de l'un des Etats contractants ont été condamnés à des peines privatives de liberté sur le territoire de l'autre Etat contractant et, à cette fin, chaque Etat contractant extradite, conformément à l'accord intervenu entre eux, les ressortissants de l'autre Etat contractant vers ledit Etat contractant pour y purger ladite peine.

2) Est réputé être ressortissant d'un Etat contractant quiconque a la nationalité de cet Etat contractant en vertu de la législation dudit Etat.

¹ Entré en vigueur le 27 octobre 1990, soit 30 jours après la date de l'échange des instruments de ratification, qui a eu lieu à Belgrade le 26 septembre 1990, conformément au paragraphe 1 de l'article 23.

Article 2

1) Conformément au présent Traité, les autorités compétentes des Etats contractants communiquent entre elles directement; pour la République socialiste tchécoslovaque, ce sont le Ministère de la justice de la République socialiste tchèque et le Ministère de la République socialiste slovaque; pour la République socialiste fédérative de Yougoslavie, ce sont les Secrétariats à la justice des Républiques socialistes de Bosnie et d'Herzégovine, de Macédoine, de Slovénie, de Serbie, de Croatie, du Monténégro et des Régions socialistes autonomes de Vojvodine et du Kosovo.

2) Les autorités visées au paragraphe 1 peuvent également communiquer par la voie diplomatique.

Article 3

1) Les demandes d'extradition sont présentées conformément au présent Traité, accompagnées des pièces pertinentes dans la langue de l'Etat contractant requérant. Est également jointe une traduction dans l'une des langues de l'Etat contractant requis. Leur authentification n'est pas obligatoire.

2) Aux fins du présent Traité, les termes « langue de l'Etat contractant requérant » signifient :

a) Dans la République socialiste tchécoslovaque, le tchèque et le slovaque;

b) Dans la République socialiste fédérative de Yougoslavie, le serbo-croate, le croate littéral, le slovène et le macédonien.

Article 4

Les ressortissants de l'un des Etats contractants ne sont pas extradés vers l'autre pour y purger des peines privatives de liberté.

TITRE II

EXTRADITION EN VUE DE PURGER DES PEINES PRIVATIVES DE LIBERTÉ

Article 5

1) Un individu condamné à une peine privative de liberté n'est extradé que si l'acte pour lequel la peine a été imposée est réprimé par voie judiciaire aux termes de la législation des deux Etats contractants.

2) Un condamné peut être extradé en vue de purger une peine privative de liberté après que la sentence est devenue définitive.

Article 6

L'extradition en vue de purger une peine privative de liberté n'est pas accordée dans les cas ci-dessous :

a) Lorsque l'extradition n'est pas autorisée par la législation de l'un des Etats contractants;

b) Lorsqu'en vertu de la législation de l'Etat contractant applicable en la matière, l'acte passible de poursuites judiciaires pénales constitue une violation des dispositions fiscales ou douanières ou encore des dispositions en matière de devises ou de commerce extérieur;

c) Lorsque l'exécution de la peine privative de liberté n'est pas autorisée parce que ladite peine est prescrite ou si l'exécution de la peine n'est pas autorisée pour d'autres raisons juridiques tenant à la législation de l'un des Etats contractants;

d) Lorsque le jugement a été rendu en l'absence du condamné;

e) Lorsque l'extradition menacerait la sécurité de l'Etat ou serait incompatible avec les principes de l'ordre public;

f) Lorsque le condamné a sa résidence permanente sur le territoire de l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement.

Article 7

Outre les cas visés à l'article 6 du présent Traité, l'extradition, y compris l'exécution d'une peine privative de liberté n'est pas accordée :

a) Si les Etats contractants ne sont pas parvenus à un accord en ce qui concerne l'extradition du condamné conformément aux dispositions du présent Traité après avoir dûment pris en considération les déclarations dudit condamné;

b) Si le condamné purge une peine privative de liberté sur le territoire de l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement et si à la date de présentation de la demande d'extradition le reliquat de la peine privative de liberté restant à purger est inférieur à six mois. Si plusieurs peines privatives de liberté ont été prononcées lesdites peines ou leurs reliquats se cumulent.

Article 8

1) Si un ressortissant d'un Etat contractant a été condamné par une décision devenue définitive à une peine privative de liberté en raison d'un acte passible de poursuites judiciaires pénales sur le territoire de l'autre Etat contractant, chacun des deux Etats contractants peut demander que ladite peine soit purgée sur le territoire de l'Etat dont le condamné est ressortissant.

2) Toute démarche visant à obtenir l'extradition d'un condamné en vue de l'exécution de la peine privative de liberté sur le territoire de l'Etat contractant dont il est ressortissant peut être faite, non seulement par le condamné, mais aussi par quiconque est habilité à réclamer des dommages-intérêts *proprio motu* dans une procédure pénale conformément à la législation de l'Etat contractant dont le condamné est ressortissant.

3) Le tribunal qui a rendu le jugement informe le condamné qui est ressortissant de l'autre Etat de la possibilité visée au paragraphe 2 du présent Traité.

Article 9

1) Les demandes présentées conformément au présent Traité sont soumises par écrit.

2) L'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement joint à la demande d'extradition présentée en vue de l'exécution de la peine privative de liberté :

a) Une expédition du jugement — avec l'attestation qu'il est devenu définitif — y compris, le cas échéant, des décisions et jugements du tribunal de l'ordre le plus élevé;

b) Le texte des dispositions du droit pénal sur lesquels repose la condamnation;

c) La fiche d'identité du condamné avec indication de sa nationalité ainsi que de son lieu de résidence ou de séjour;

d) Une attestation indiquant la partie de la peine privative de liberté déjà purgée;

e) Un procès-verbal de la déclaration du condamné concernant la possibilité d'extradition;

f) Tous autres documents et renseignements pouvant avoir de l'importance pour l'examen de la validité de la demande.

3) L'Etat contractant dont le condamné est ressortissant joint à la demande d'extradition aux fins de l'exécution d'une peine privative de liberté :

a) La fiche d'identité du condamné avec indication de sa nationalité ainsi que, le cas échéant, de son lieu de résidence ou de séjour;

b) Tous autres documents et renseignements pouvant avoir de l'importance pour l'examen de la validité de la demande.

4) Si l'Etat contractant dont le condamné est ressortissant présente une demande d'extradition aux fins de l'exécution d'une peine privative de liberté, l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement communique, en même temps que sa réponse favorable, les pièces visées aux alinéas *a, b, c, d, e* et *f* du paragraphe 2 du présent article.

Article 10

Si la demande d'extradition d'un condamné aux fins de l'exécution d'une peine privative de liberté ne contient pas tous les renseignements nécessaires ou n'est pas accompagnée de toutes les pièces voulues, l'Etat contractant requis peut demander un supplément d'information et fixer un délai pour la production des éléments manquants. Ce délai peut être prorogé sur demande. Si la demande de supplément d'information n'est pas suivie d'effet, la décision concernant l'extradition du condamné aux fins de l'exécution de la peine privative de liberté est prise sur la base des renseignements disponibles.

Article 11

L'Etat contractant requis notifie, dès que possible, à l'Etat contractant requérant qu'il consent à remettre le condamné conformément aux dispositions du présent Traité ou l'informe, dès que faire se peut, qu'il n'est pas en mesure d'accéder à sa demande. S'il est amené à rejeter la demande que ce soit en totalité ou en partie, il doit motiver sa décision.

Article 12

1) Lorsque le condamné est extradé vers l'Etat contractant dont il est ressortissant en vue d'y purger une peine privative de liberté, il est mis fin à l'exécution de la peine dans l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement. Tout condamné qui purge une peine privative de liberté sur le territoire de l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement continue de purger la peine privative de liberté jusqu'à ce qu'il soit extradé vers l'Etat contractant dont il est ressortissant pour y purger la peine privative de liberté.

2) Si le condamné se soustrait à l'exécution de la peine privative de liberté sur le territoire de l'Etat contractant dont il est ressortissant, ledit Etat contractant en informe l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement. Si le condamné revient sur le territoire de l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement, ledit Etat contractant est habilité à ce que l'individu en question purgera le restant de la peine privative de liberté à moins qu'il ne soit réextradé.

3) Lorsque la peine privative de liberté est exécutée sur le territoire de l'Etat contractant dont le condamné est ressortissant, l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement n'a plus le droit de faire exécuter la peine privative de liberté sur son territoire.

Article 13

1) Lorsqu'un condamné est extradé en vue de purger une peine privative de liberté, l'Etat contractant dont il est ressortissant a l'obligation de s'en tenir aux seuls faits ayant servi de base à la décision du tribunal de l'Etat contractant qui a prononcé la condamnation.

2) Le tribunal de l'Etat contractant dont le condamné est ressortissant rend, conformément à sa législation, un jugement comportant une peine privative de liberté, laquelle doit être en conformité avec la peine privative de liberté imposée dans l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement, et la peine privative de liberté ne peut être remplacée par une sanction pécuniaire.

3) Toute décision concernant une demande visant à l'ouverture d'un nouveau procès pénal ne peut être prise que par l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a pris la décision.

4) Si après qu'un condamné a été extradé en vue de purger une peine privative de liberté, la décision judiciaire prise dans l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement initial est infirmée ou modifiée, ledit Etat contractant en informe immédiatement l'Etat dont le condamné est ressortissant. Dès qu'il est informé de la nouvelle décision, le tribunal de l'Etat contractant dont le condamné est ressortissant se prononce sur la continuation de l'exécution de la peine privative de liberté conformément aux dispositions du présent Traité.

Article 14

1) Si un condamné a été extradé en vue de purger une peine privative de liberté, il ne peut être passible d'une peine privative de liberté plus sévère que celle qui lui a été infligée sur le territoire de l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement.

2) La partie de la peine privative de liberté que le condamné a purgée sur le territoire de l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement est prise en considération aux fins du calcul de la longueur de la peine privative de liberté qu'il doit purger sur le territoire de l'Etat contractant dont il est ressortissant.

3) L'Etat contractant dont le condamné est ressortissant informe l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement de toute décision concernant la peine privative de liberté que le condamné purge sur son territoire.

Article 15

L'exécution de la peine privative de liberté, y compris la libération conditionnelle, est régie par la législation de l'Etat contractant sur le territoire duquel ladite peine est purgée.

Article 16

1) Après l'extradition une amnistie peut être accordée soit par l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement soit par l'Etat contractant dont le coupable est ressortissant. Si une telle décision est prise par l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement, elle est notifiée immédiatement à l'Etat contractant dont le coupable est ressortissant.

2) Après son extradition, une grâce peut être accordée au condamné par l'Etat contractant dont il est ressortissant et vers lequel il a été extradé pour y purger la peine privative de liberté (serbo-croate : dont il est ressortissant et où il se trouve pour y purger sa peine).

Article 17

Le condamné est extradé et donne son consentement au poste frontière de l'Etat contractant auquel appartient le tribunal qui a rendu le jugement. Le lieu, la date et les modalités de l'extradition et du consentement du coupable sont décidés d'un commun accord entre les Etats contractants.

Article 18

Les frais d'extradition d'un condamné encourus jusqu'à la date de son extradition sont à la charge de l'Etat contractant où ils ont été encourus. Les frais de transport aérien sont à la charge de l'Etat contractant qui choisit ce mode de transport.

Article 19

1) Chaque Etat contractant autorise sur demande de l'autre Etat contractant, le transit à travers son territoire de tout condamné qui est extradé par un Etat tiers vers l'Etat contractant qui en a fait la demande. L'Etat contractant requis n'est pas tenu d'autoriser le transit s'il lui avait été loisible, aux termes du présent Traité, de refuser l'extradition.

2) Toute demande de permission de transit présentée est traitée de la même manière que s'il s'agissait d'une demande d'extradition en vue de l'exécution d'une peine privative de liberté.

3) Les autorités de l'Etat contractant requis assurent le transit de la manière qu'elles jugent la plus appropriée.

4) Les frais de transit du condamné qui ont été payés par l'un des Etats contractants sont remboursés par l'Etat contractant qui demande le transit.

Article 20

Le Traité s'applique également aux décisions judiciaires rendues avant son entrée en vigueur.

TITRE III

DISPOSITIONS FINALES

Article 21

Les Etats contractants règlent les différends qui surgissent à l'occasion de la mise en œuvre du présent Traité par la voie diplomatique.

Article 22

Le présent Traité est soumis à ratification. Les instruments de ratification seront échangés à Belgrade.

Article 23

1) Le présent Traité entrera en vigueur à l'expiration d'une période de 30 jours courant à partir de la date d'échange des instruments de ratification.

2) Le présent Traité est conclu pour une durée indéterminée. L'un ou l'autre des Etats contractants peut le dénoncer par la voie diplomatique moyennant un préavis écrit de six mois.

FAIT à Prague le 23 mai 1989, en double exemplaire en langues tchèque et serbo-croate, les deux textes faisant également foi.

Pour la République
socialiste tchécoslovaque :

[JAROMÍR JOHANES]

Pour la République socialiste
fédérative de Yougoslavie :

[DUŠAN RODIČ]
